

Perustelumuistio

luonnos 4.10.2022

YM/YSO/Katariina Haavanlammi

Valtioneuvoston asetus ilmanlaadusta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta

Pääasiallinen sisältö:

Asetukseen tehtäisiin eräitä lakitason sääntelyä täydentäviä muutoksia ilmanlaatua koskevan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin kansallisen täytäntöönpanon täydentämiseksi.

Muutoksilla saatettaisiin asetuksen sääntely eräiltä osin vastaamaan nykyistä täsmällisemmin direktiivin sanamuotoja ja terminologiaa. Nämä muutokset koskisivat epäpuhtauden pitoisuuteen liittyvän kriittisen tason määritelmää sekä säännöksiä, jotka liittyvät otsonin pitkän ajan tavoitteisiin ja ilmanlaadun seurannasta saatavien tietojen julkaisemiseen ja niistä tiedottamiseen.

Lisäksi asetukseen lisättäisiin direktiivin edellyttämä laskukaava kansallisen pienhiukkaskalastuksen arvioinnissa käytettävien kaupunkitausta-asemien vähimmäislukumäärän laskemiseksi. Laskukaava perustuu väestömäärään. Sen perusteella saatu tulos, eli yksi pääkaupunkiseudulle sijoitettu kaupunkitausta-asema, on jo direktiivin täytäntöönpanovaiheessa sisällytetty ympäristönsuojelulakiin.

Lisäksi eräisiin asetuksen liitteisiin tehtäisiin pääosin muista ehdotetuista muutoksista johtuvia teknisluonteisia muutoksia.

1 Asian tausta ja asetuksenantovaltuudet:

Ilmanlaadusta ja sen parantamisesta annettiin 21 päivänä toukokuuta 2008 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/50/EY, jäljempänä ilmanlaatudirektiivi. Ilmanlaatudirektiivi pantiin Suomessa täytäntöön ympäristönsuojelulain muuttamisesta annetulla lailla (13/2011) ja ilmanlaadusta annetulla valtioneuvoston asetuksella (38/2011). Kyseiset säännökset ovat nykyisin osa ympäristönsuojelulakia (527/2014) ja ilmanlaadusta annettua valtioneuvoston asetusta (79/2017), jäljempänä *ilmanlaatuasetus*.

Ilmanlaatua koskevaan EU-lainsäädäntöön kuuluu ilmanlaatudirektiivin lisäksi ilmassa olevasta arseenista, kadmiumista, elohopeasta, nikkelistä ja polysyklisistä aromaattisista hiilivedyistä 15 päivänä joulukuuta 2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/107/EY, jäljempänä *metallidirektiivi*.

Suomi vastaanotti kesäkuussa 2015 komission tiedustelun, joka koski ilmanlaatudirektiivin kansallista täytäntöönpanoa. Tiedustelun johdosta Suomi täydensi ja täsmensi täytäntöönpanosääntelyään joiltain osin estääkseen varsinaisen rikkomusmenettelyn aloittamisen. Näiden muutosten yhteydessä Suomi pani samalla täytäntöön myös ilmanlaatudirektiivin ja metallidirektiivin liitteiden muuttamisesta annetun direktiivin (EU) 2015/1480.

Suomi on heinäkuussa 2022 vastaanottanut komission virallisen huomautuksen, joka koskee ilmanlaatudirektiivin eräiden vaatimusten kansallista täytäntöönpanoa. Virallinen huomautus on varsinaisen rikkomusmenettelyn ensimmäinen vaihe ja se on johtanut tarpeeseen muuttaa täytäntöönpanosääntelyä vielä uudestaan eräiltä osin. Tarvittavista lakitason muutoksista on valmisteltu hallituksen esitys (x/x vp).

Asetus annettaisiin seuraavien valtuussäännösten nojalla:

- Ympäristönsuojelulain 141 §:n 2 momentti. Sen mukaan valtioneuvoston asetuksella säädetään 1 momentissa tarkoitetun ilmanlaadun turvaamiseksi ympäristönsuojelulain vaatimukset ja -tavoitteet,

Kommentoitu [KH1]: tiedetään vasta, kun HE annetaan

jotka voivat koskea vaarallisten tai haitallisten aineiden tai yhdisteiden määriä ilmassa taikka laskeumassa.

- Ympäristönsuojelulain 143 §:n 6 momentti. Sen mukaan valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä ympäristön tilan seurannan järjestämisestä, seuranta- ja arviointimenetelmistä ja niiden laatutavoitteista sekä seurantatietojen julkistamisesta, niistä tiedottamisesta ja niiden toimittamisesta ympäristönsuojelun tietojärjestelmään sekä niiden toimittamisesta Euroopan unionille.

2 Asian valmistelu:

Asetus on valmisteltu ympäristöministeriössä virkamiestyönä samanaikaisesti ilmanlaatudirektiivin täytäntöönpanon täydentämiseksi tarvittavien lakimuutosten kanssa (HE x/x vp). Asetus ja lakimuutokset olivat lausuntokierroksella samanaikaisesti ja lausuntoja pyydettiin seuraavilta tahoilta:

- täydennetään myöhemmin

3 Nykytila ja keskeiset ehdotukset:

Epäpuhtauden pitoisuuteen liittyvä kriittisen tason määritelmä

Ilmanlaatuasetuksen 2 §:n 5 kohdan mukaisessa epäpuhtauden pitoisuuteen liittyvässä ”kriittisen tason” määritelmässä ei nykytilanteessa huomioida lainkaan laskeumaa, joten määritelmän sanamuoto ei täysin vastaa ilmanlaatudirektiivin 2 artiklan 3 kohdan mukaista ”tason” määritelmää. Tämä puute on korjattava ilmanlaatudirektiivin täytäntöönpanon täydentämiseksi.

Otsonin pitkän ajan tavoitteet

Ilmanlaatuasetuksen 6 §:n 2 momentin otsonin pitkän ajan tavoitteita koskevan säännöksen sanamuoto ei nykytilanteessa täysin vastaa direktiivin 18 artiklan sanamuotoa. Kyseisestä ilmanlaatuasetuksen säännöksestä puuttuu kokonaan direktiivin vaatimus, jonka mukaan otsonipitoisuuksien pitkän ajan tavoitteiden alittuessa on ”...oikeasuhteisin toimenpitein säilytettävä kestävä kehityksen kannalta paras mahdollinen ilmanlaadun taso sekä ympäristön ja ihmisten terveyden suojelun korkea taso...”. Tämä puute on korjattava ilmanlaatudirektiivin täytäntöönpanon täydentämiseksi.

Kansallisen pienhiukkasaltistuksen arvioinnissa käytettävien mittausasemien vähimmäislukumäärä koskeva laskukaava

Ympäristönsuojelulain 143 §:n 2 momentista ja ilmanlaatuasetuksen sääntelystä puuttuu nykytilanteessa ilmanlaatudirektiivin 15 artiklan ja liitteessä V olevan B jakson edellyttämä laskukaava, joka koskee kansallisen pienhiukkasaltistuksen arvioinnissa käytettävien mittausasemien vähimmäislukumäärää. Tämä puute on korjattava ilmanlaatudirektiivin täytäntöönpanon täydentämiseksi. Ympäristönsuojelulain 143 §:n 2 momenttiin lakimuutoksella (x/x, HE x/x vp) lisätty perussäännös mahdollistaa sen, että kyseinen laskukaava sisällytetäisiin ilmanlaatuasetukseen.

Ympäristönsuojelulain 143 §:n 2 momentin mukainen pääkaupunkiseudulle sijoitettu yksi kaupunkitausta-asema vastasi kyseistä laskukaavaa ilmanlaatudirektiiviä täytäntöön pantaessa ja se vastaa sitä edelleen. Täytäntöönpanosääntelyymme on siis sisällytetty ko. laskukaavan avulla saatu tulos, mutta ei itse laskukaavaa. Laskukaava on selostettu ilmanlaatudirektiivin täytäntöönpanoon liittyneen ympäristönsuojelulain muutoksen perusteluissa (HE 200/2010 vp).

Ilmanlaatatietojen saatavuus ja tiedottaminen korkeista epäpuhtauspitoisuuksista

Ilmanlaatuasetuksen 18 §:ssä säädetään ilmanlaatatietojen saatavuudesta ja ilmanlaatuasetuksen 19 §:ssä säädetään yleisölle tiedottamisesta korkeista epäpuhtauspitoisuuksista. Kyseisten ilmanlaatuasetuksen

säännösten otsikointia ja sisältöä olisi syytä eräiltä osin selkiyttää ja samalla ryhmitellä säännöksiä osin uudestaan, jotta ne selkeämmin vastaisivat ilmanlaatudirektiivin 26 artiklan (yleisölle tiedottaminen) ja 19 artiklan (Tiedotus- tai varoituskynnyksen ylityessä toteutettavat toimenpiteet), sekä liitteen XVI (kansalaisille tiedottaminen) vaatimuksia siitä, minkälaisia ilmanlaatu tietoja ilmanlaadun seurannassa on yleisön saataville asettamista varten kerättävä ja siitä, mitkä ilmanlaatu tiedot on saatettava yleisön saataville julkaisemalla ne esimerkiksi yleisessä tietoverkossa ja siitä, mistä ilmanlaatu tiedosta on erikseen tiedotettava yleisölle.

Muut muutostarpeet

Ilmanlaatuasetuksen liitteeseen 8 sisältyvässä kohdassa III (Ilmanlaadun arvioinnin laadunvarmistus: mittaustulosten validointi) ja liitteessä 11 (tiedotus- tai varoituskynnyksen ylityessä yleisölle annettavat tiedot) olevia viittauksia ilmanlaatuasetukseen on ajantasaistettava. Osa viittauksista on kokonaan vanhentuneita ja osaa on muutettava viitattuihin pykäliin ehdotettavien muutosten vuoksi.

4 Pääasialliset vaikutukset:

Ilmanlaatudirektiivin täytäntöönpanon täydentämiseksi valmistellut laki- ja asetustason säännökset muodostavat sääntelykokonaisuuden, jonka vaikutukset on arvioitu lakitason muutoksia koskevassa hallituksen esityksessä (x/x vp). Asetuksella ei olisi lakitason muutoksiin nähden itsenäisiä vaikutuksia.

5 Lausuntopalaute:

Täydennetään lausuntokierroksen jälkeen.

6 Säännöskohtaiset perustelut:

2 § Määritelmät

Epäpuhtauden pitoisuuteen liittyvän ”kriittisen tason” määritelmää 2 §:n 5 kohdassa täydennettäisiin niin, että määritelmässä huomioitaisiin ilman lisäksi myös laskeuma. Muutoksella täydennettäisiin ilmanlaatudirektiivin 2 artiklan täytäntöönpanoa epäpuhtauden pitoisuuteen liittyvän ”tason” määritelmän osalta.

6 § Pitkän ajan tavoitteet otsonille

Asetuksen 6 §:n 2 momentissa säädetään tilanteesta, jossa ilmanlaatu on niin hyvä, että 1 momentissa tarkoitettujen otsonin pitkän ajan tavoitteet alitetaan. Momentissa oleva vaatimus, jonka mukaan kyseisessä tilanteessa pitoisuuksien nouseminen on pyrittävä estämään, on kansallinen täsmennys suhteessa ilmanlaatudirektiivin 18 artiklaan ja se säilytettäisiin. Momenttiin lisättäisiin ilmanlaatudirektiivin 18 artiklan sanamuodon mukainen vaatimus, joka kuuluu seuraavasti ” *...ja oikeasuhteisin toimenpitein säilytettävä kestävä kehityksen kannalta paras mahdollinen ilmanlaadun taso sekä ympäristön ja ihmisten terveyden suojelun korkea taso...*”. Lisäyksellä täydennettäisiin ilmanlaatudirektiivin 18 artiklan täytäntöönpanoa.

ilmanlaatudirektiivissä ei kuitenkaan ole määritelty sitä, mikä käytännössä olisi 18 artiklan mukainen ”kestävän kehityksen kannalta paras mahdollinen ilmanlaadun taso”. Komissio ei myöskään ole esittänyt tästä omaa tulkintaansa.

8 a § Kansallisen pienhiukkassaltistuksen arvioinnissa käytettävien mittausasemien vähimmäislukumäärä

Pykälä olisi uusi ja se sisältäisi ilmanlaatudirektiivin 15 artiklan ja liitteessä V olevan B jakson mukaisen laskukaavan kansallisen pienhiukkassaltistuksen arvioinnissa käytettävien kaupunkitausta- asemien vähimmäislukumäärän laskemiseksi. Laskukaava perustuu väestömäärään. Ympäristönsuojelulain 143 §:n 2

momentissa säädetty pääkaupunkiseudulle sijoitettu yksi kaupunkitausta-asema vastasi kyseistä laskukaavaa ilmanlaatudirektiiviä täytäntöön pantaessa ja se vastaa sitä edelleen.

Ilmanlaatudirektiivin sisältämässä laskukaavassa käytetään termiä ”taajama”, mutta kyseinen termi on kansallisessa ilmanlaatudirektiivin täytäntöönpanosääntelyssä korvattu termillä ”väestökeskittymä”. Väestökeskittymä on määritelty ilmanlaatuasetuksen 2 §:n 14 kohdassa. Sen mukaan väestökeskittymällä tarkoitetaan ”yhtä tai useampaa kuntaa tai muuta taajaan rakennettua aluetta, jonka asukasluvu on vähintään 250 000”. Tätä väestökeskittymän määritelmää on puolestaan hyödynnetty ilmanlaatuasetuksen 2 §:n 13 kohdassa, jossa on määritelty seuranta-alue. Sen mukaan seuranta-alueella tarkoitetaan ”yhden tai useamman elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen toimialuetta sekä väestökeskittymää, jotka on lueteltu liitteessä 1.”

Ilmanlaatudirektiiviä täytäntöön pantaessa Suomessa oli ja on myös nykytilanteessa ainoastaan yksi ilmanlaatuasetuksen määritelmän mukainen väestökeskittymä, joka on pääkaupunkiseutu. Se muodostaa ilmanlaatuasetuksen liitteen 1 mukaisesti oman ilmanlaadun seuranta-alueen. Muita seuranta-alueita ovat yhden tai useamman ELY-keskuksen muodostamat toimialueet.

Ehdotettu uusi pykälä tarkoittaa, että väestömäärää tulee tarkastella erikseen seuranta-alueiksi määritellyissä väestökeskittymissä ja muilla seuranta-alueiksi määritellyillä alueilla.

Mikäli seuranta-alueiksi määritellyissä väestökeskittymissä on vähintään miljoona asukasta, seuraa tästä velvollisuus sijoittaa kuhunkin ko. kriteerin täyttävään väestökeskittymään yksi kansallisen pienhiukkascalitistuksen arvioinnissa käytettävä pienhiukkaspitoisuuksia mittaava kaupunkitausta-asema. Seuranta-alueeksi määritellyillä pääkaupunkiseudulla oli ilmanlaatudirektiiviä täytäntöön pantaessa ja on myös nykytilanteessa noin 1.4 miljoonaa asukasta. Tämä tarkoitti ja tarkoittaa edelleen laskukaavan mukaisesti yhtä kaupunkitausta-asemaa pääkaupunkiseudulla. Mikäli väestömäärä pääkaupunkiseudulla tulevaisuudessa kasvaisi yli kahden miljoonan, johtaisi tämä laskukaavan mukaan kahteen kaupunkitausta-asemaan pääkaupunkiseudulla.

Mikäli muilla seuranta-alueiksi määritellyillä alueilla toisiaan lähellä olevien yhtenäisen kaupunkiketjun tai ryppään muodostamien yli 100 000 asukkaan kaupunkien yhteen laskettu asukasmäärä on vähintään miljoona, seuraa tästä velvollisuus sijoittaa kyseiselle seuranta-alueelle vähintään yksi kansallisen pienhiukkascalitistuksen arvioinnissa käytettävä pienhiukkaspitoisuuksia mittaava kaupunkitausta-asema. Ilmanlaatudirektiiviä täytäntöön pantaessa nämä kriteerit eivät täytyneet millään ko. seuranta-alueilla, eivätkä ne täyty myöskään nykytilanteessa.

18 § Ilmanlaadun seurantaan perustuvat ilmanlaatatiedot

Pykälän otsikko olisi uusi, mutta sen asiasisältö vastaisi pääosin voimassa olevan ilmanlaatatietojen saatavuutta koskevan 18 §:n asiasisältöä. Ilmanlaatatietojen saattamista yleisön saataville koskeva voimassa olevan 18 §:n 5 momentti kuitenkin siirrettäisiin selkeyden vuoksi osaksi 19 §:ää.

Pykälän 1 momentti olisi uusi. Siinä täsmennettäisiin pykälässä tarkoitettujen ilmanlaadun seurannasta saatavien ilmanlaatatietojen yhteys 19 §:ssä säädettyihin toimiin eli ilmanlaatatietojen julkaisemiseen ja niistä tiedottamiseen. Näin ilmanlaatuasetuksen 18 ja 19 §:n sääntely yhdessä vastaisivat selkeämmin erityisesti ilmanlaatudirektiivin 26 artiklaan (yleisölle tiedottaminen) liittyvän liitteen XVI vaatimuksia. Mainitun liitteen mukaan tietyt ilmanlaatatiedot tulee saattaa yleisön saataville esimerkiksi yleisen tietoverkon välityksellä, ja tietyistä ilmanlaatatiedoista tulee erikseen tiedottaa yleisölle.

Pykälän 2 momentti vastaisi voimassa olevan ilmanlaatuasetuksen 18 §:n 1 momenttia. Momentti sisältäisi asetuksen 4-6 §:n (raja-arvot, otsonin tavoitearvot, otsonin pitkän ajan tavoitteet) ja 8 §:n tiedotus- ja varoituskynnykset) täytäntöönpanoon liittyvien ilmanlaatatietojen ajantasaistamisvaatimukset. Momentti

liittyy ilmanlaatudirektiivin 26 artiklaan (yleisölle tiedottaminen) liittyvän liitteen XVI kohtien 1 ja kohtien täytäntöönpanoon.

Pykälän 3 momentti vastaisi voimassa olevan ilmanlaatuasetuksen 18 §:n 2 momenttia. Momentti sisältäisi asetuksen 7 §:n (kriittiset tasot) täytäntöönpanoon liittyvien ilmanlaatatietojen ajantasaistamisvaatimukset. Momentti on kansallinen täsmennys suhteessa ilmanlaatudirektiiviin. Täsmennys perustuu siihen, että ko. kriittisten tasojen keskiarvojen laskenta-aika on kalenterivuosi.

Pykälän 4 momentin asiasisältö vastaisi voimassa olevan ilmanlaatuasetuksen 18 §:n 3 momenttia sillä erotuksella, että momentin loppuosassa ilmaus ”vaikutuksia” korvattaisiin ilmanlaatudirektiivin liitteen XVI kohdan 2 mukaisesti täsmällisemmällä ilmaisulla ilman epäpuhtauksien terveysvaikutuksista tai tarvittaessa kasvillisuuteen kohdistuvista vaikutuksista”. Momentti sisältäisi asetuksen 4-8 §:n (raja-arvot, otsonin tavoitearvot, otsonin pitkän ajan tavoitteet, kriittiset tasot ja tiedotus- ja varoituskynnykset) täytäntöönpanoon liittyvien ilmanlaatatietojen sisältövaatimukset. Momentti liittyy ilmanlaatudirektiivin 26 artiklaan (yleisön tiedottaminen) liittyvän liitteen XVI kohtien 1 ja 2 täytäntöönpanoon.

Pykälän 5 momentti vastaisi voimassa olevan ilmanlaatuasetuksen 18 §:n 4 momenttia. Momentti koskee ilmanlaadun seurannassa saaduista ilman epäpuhtauspitoisuuksia koskevista tiedoista vuosittain laadittavia kertomuksia. Momentti liittyy ilmanlaatudirektiivin 26 artiklan (yleisön tiedottaminen) 2 kohdan täytäntöönpanoon.

19 § Ilmanlaatatietojen julkaiseminen ja tiedottaminen korkeista pitoisuuksista

Pykälän otsikko olisi uusi. Se vastaisi voimassa olevan 19 §:n otsikkoa paremmin ympäristönsuojelulain 143 §:n valtuussäännöksen terminologiaa. Pykälän asiasisällössä uutta olisivat voimassa olevasta 18 §:n 5 momentista siirretyt ilmanlaatatietojen saattamista yleisön saataville koskevat säännökset. Tiedottamista korkeista pitoisuuksista koskevat säännökset vastaisivat voimassa olevan 19 §:n sääntelyä. Muutosten johdosta ilmanlaatuasetuksen 18 ja 19 §:n sääntely yhdessä vastaisivat selkeämmin erityisesti ilmanlaatudirektiivin 26 artiklaan (yleisölle tiedottaminen) liittyvän liitteen XVI vaatimuksia. Mainitun liitteen mukaan tietyt ilmanlaatatiedot tulee saattaa yleisön saataville esimerkiksi yleisen tietoverkon välityksellä, ja tietyistä ilmanlaatatiedoista tulee erikseen tiedottaa yleisölle.

Pykälän 1 ja 2 momenttien asiasisältö vastaisivat voimassa olevan ilmanlaatuasetuksen 18 §:n 5 momenttia. Pykälän 1 momentissa säädettäisiin 18 §:n 2-3 momenttien mukaisten ilmanlaatatietojen saattamisesta yleisön saataville julkaisemalla ne tietyt tiedonvälityskanavia käyttäen. Pykälän 2 momentissa säädettäisiin 18 §:n 4 momentin mukaisten vuosittaisten ilmanlaatu-kertomusten saattamisesta yleisön saataville julkaisemalla ne joko sähköisessä muodossa yleisessä tietoverkossa tai painettuna versiona. Pykälän 1 momentti liittyy ilmanlaatudirektiivin 26 artiklan (yleisölle tiedottaminen) 1 kohdan täytäntöönpanoon ja pykälän 2 momentti liittyy ko. artiklan 3 kohdan täytäntöönpanoon.

Pykälän 3 momentti vastaisi voimassa olevan ilmanlaatuasetuksen 19 §:n 1 momenttia. Siinä säädettäisiin velvollisuudesta tiedottaa yleisölle tunti- tai vuorokausipitoisuuksien raja-arvon, taikka kahdeksan tunnin raja-arvon numeroarvon ylitymisestä. Ilmanlaatudirektiivin 26 artikla (yleisölle tiedottaminen) ja liite XVI (kansalaisille tiedottaminen) eivät näissä tilanteissa edellytä erillistä yleisölle tiedottamista, joten kyse on kansallisesta tiukennuksesta suhteessa ilmanlaatudirektiiviin.

Pykälän 4 momentti vastaisi voimassa olevan ilmanlaatuasetuksen 19 §:n 2 momenttia. Siinä säädettäisiin velvollisuudesta tiedottaa yleisölle tiedotus- ja varoituskynnysten ylityksestä tai sen vaarasta. Momentti liittyy ilmanlaatudirektiivin 19 artiklan (Tiedotus- tai varoituskynnysten ylityksessä toteutettavat toimenpiteet) ja ilmanlaatudirektiivin 26 artiklaan (Yleisölle tiedottaminen) liittyvän liitteen XVI kohdan 4 täytäntöönpanoon.

Pykälän 5 momentin asiasisältö vastaisi voimassa olevan ilmanlaatuasetuksen 19 §:n 3 momenttia. Siinä säädetään siitä, mitä tiedonvälityskanavia käyttäen 3 ja 4 momentissa tarkoitettu yleisölle tiedottaminen on toteutettava. Tiedotus- ja varoituskynnysten osalta momentti liittyy ilmanlaatudirektiivin 19 artiklan (Tiedotus- tai varoituskynnysten ylittyessä toteutettavat toimenpiteet) täytäntöönpanoon.

liitteen 8 kohta III

Liite 8 koskee ilmanlaadun seurantamenetelmien laatutavoitteita ja sen III kohta on otsikoitu "Ilmanlaadun arvioinnin laadunvarmistus: mittaustulosten validointi". Mainitut III kohdan lopussa olevan vaatimuksen mukaan "*Kaikki 21 ja 22 §:n mukaisesti annettu ajantasainen tieto ja 23 §:n mukaisesti ympäristönsuojelun tietojärjestelmään toimitettu tieto alustavaksi merkittyä tietoja lukuun ottamatta on katsottava vahvistetuksi.*"

Kyseisessä vaatimuksessa viittaukset ilmanlaatuasetuksen 21-23 §: ään ajantasaistettaisiin viittauksiksi ilmanlaatuasetuksen 19 §: ään ja 20 §: ään

Ilmanlaatuasetuksen 19-20 §:n tarkoittamista tiedoista kootaan komissiolle ilmanlaatudirektiivin 27 artiklan nojalla toimitettavat tiedot ja kertomukset. Tätä kautta mainitut ilmanlaatuasetuksen säännökset ovat osa ilmanlaatudirektiivin liitteen I jaksossa C olevan vaatimuksen täytäntöönpanoa. Kyseisen ilmanlaatudirektiivin vaatimuksen mukaan "*Kaikki 27 artiklan mukaisesti raportoitu aineisto alustavaksi merkittyä aineistoa lukuun ottamatta on katsottava vahvistetuksi.*"

Liite 11

Liite 11 koskee tiedotus- tai varoituskynnyksen ylittyessä yleisölle annettavia tietoja. Kyseisen liitteen alussa viittaus ilmanlaatuasetuksen 19 §:n 4 momenttiin ajantasaistettaisiin viittaukseksi 19 §:n 2 momenttiin.

7 Voimaantulo:

Komission Suomea vastaan aloittaman rikkomusmenettelyn vuoksi asetus tulisi saada voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun edellä kohdassa 1 tarkoitettu lakimuutos on vahvistettu.